

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

OH, DIE OPA TOCH!

Komische eenakter

door

Ronnie de Reese & Roger Provoost

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2014

Nr.2331

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ZES tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *OH, DIE OPA TOCH!* op te voeren moet de naam van auteurs *RONNIE DE REESE & ROGER PROVOOST* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/1996/0220/036
ISBN- 978- 90-385-04582

© 1996 Toneelfonds J. Janssens/Ronnie de Reese & Roger Provoost
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

OH, DIE OPA TOCH!

duur: ± 1 uur

Toneel: Huiskamer met deur links (toegang naar gang), deur rechts (toegang andere gedeelten van het huis en deur achteraan (toegang keuken en tuin).
De tafel staat bij het begin van het stuk reeds gedekt voor het ontbijt.

Accessoires: Tafel, stoelen, kast, zetel, salontafel, telefoon...

Personages: 3 mannelijke - 3 vrouwelijke spelers
(dit stuk werd speciaal voor jongeren tussen 12 en 18 jaar geschreven)

Theophiel, de vader: _____

Magda, de moeder: _____

Katherine (Kathy), de dochter (18 j): _____

Joyce, de dochter (14 j): _____

Charles, hardhorige opa: _____

Michel, vriend van Katherine: _____

OPMERKING: Michel moet blond zijn met dito baard.

Korte inhoud: De dag begint zoals altijd bij de familie Vlaminck. Het gekrakeel tussen de familieleden animeert de dag. Maar vandaag wordt het voor Katherine een belangrijke dag, want ze krijgt de kans haar vriend voor te stellen aan haar familieleden. Niet iedereen is daarmee tevreden. Een radiobericht zaait echter verwarring omtrent de identiteit van de vriend in kwestie, die tegen wil en dank voor iemand anders wordt aanzien. Gelukkig is opa er nog om de zaak op te helderen.

TIP:

Indien dit stuk in het dialect kan gespeeld worden zal het veel aan "sappigheid" winnen.

Het stuk is in het Blankenbergse dialect, te verkrijgen bij DE REESE Ronnie,
W. Tellstraat 33, B - 8370 Blankenberge, ☎ 050/ 41 21 88

- Theo:** (komt op van achter met thermos en zet zich aan de tafel) Zo, een kop koffie zal me smaken terwijl ik alleen ben. ... Ja dat is nog een gewoonte van tijdens mijn legerdienst... vroeg opstaan. Nu kan ik tenminste profiteren van de rust en de stilte, terwijl de anderen nog onder de wol liggen... (schenkt een kop uit, ruikt hoorbaar aan de koffie en drinkt met een zeker genoegen) ... maar als zij die koffie zullen ruiken, zullen ze hier vlug binnenvallen zoals de duiven. (lawaai achter de coulissen) ... 'k Hoor lawaai.... mijn eerste duif is daar al... en het zal waarschijnlijk wel de oudste zijn. (opa, een oude man met een wandelstok, komt op, gekleed in pyjama, zet zich zuchtend en kreunend op zijn stoel aan de tafel) Dag pa, hoe is het?
- Opa:** Wat zeg je, is er veel mist?
- Theo:** (wat luider) Hoe het is?
- Opa:** Je moet zo niet roepen, ik ben niet doof. Hoe zou het zijn aan mijn ouderdom? Niet goed! Ik heb overal pijn.
- Theo:** Je zal eens naar de dokter moeten gaan.
- Opa:** Welke haan?
- Theo:** Je moet eens (wat luider) naar de dokter gaan! Misschien komt met een goed medicijn alles weer goed.
- Opa:** Dokter?!?! Hij kan daar niets meer aan doen. Het is de ouderdom, zegt hij. En iets voorschrijven.... maar ventje toch, ik heb een kast vol met medicijnen. Ik kan bijna zelf apotheker spelen!
- Theo:** Moet je koffie hebben, pa?
- Opa:** Is hij vers gezet?
- Theo:** Ik heb hem juist gemaakt! (schenkt koffie in)
- Opa:** (kijkt in kopje) Vers gezet? Hij heeft dezelfde kleur als die van gisteren!
- Theo:** Natuurlijk! Hij is ook zwart! Hoe is dat toch mogelijk! Een boterham?
- Opa:** Een kam? Wat moet ik in hemelsnaam met een kam aan tafel?
- Theo:** (luid) Een boterham!!!! (met gebaren) Een boterham!!!
- Opa:** Ik heb je al gezegd om niet zo te roepen! Is het vers brood?
- Theo:** Van gisteren.

- Opa:** Ik lust dat niet! Je weet dat ik graag een vers sneetje brood wil. Dat brood is hard. Ik kan dat niet bijten!
- Theo:** Hard? Hoe kan dat nu? Dat brood is pas van gisteren. Je eet wel chocolade, dat is veel harder!
- Opa:** Dat is niet zo'n hardheid, en ook, ik bijt daar niet in, ik laat dat op mijn tong smelten, maar met een harde boterham gaat dat niet!
- Theo:** (berustend) In orde pa, moet je er nu één hebben, of niet?
- Opa:** Eén sneetje uit het midden van het brood, dat is dan nog het zachtste. Maar als het te hard is dan sop ik dat in mijn koffie!
- Theo:** Pa! Je weet dat Magda dat niet graag heeft!
- Opa:** (kijkt rond zich) Ze is hier toch niet. En moest je in plaats van de ganse tijd te babbelen, er één geboterd hebben, dan had ik hem reeds opgegeten, kletsmajoor!
- Theo:** (zucht; tot zichzelf) Zullen wij later ook zo worden?
- Magda:** (komt op van rechts, gekleed in kamerjas, zet zich slaapdronken aan tafel)
- Theo:** Goede morgen schat, goed geslapen?
- Magda:** (antwoordt met een gegrom dat "een goede morgen" zou moeten voorstellen)
- Theo:** (met vrouwenstem) Ja, schatje, ook een goede morgen. Ik heb goed geslapen, en jij? (terug normaal) Als je dat hoort, dan is je dag onmiddellijk goed!
- Magda:** (ontwaakt) Eh... Wat zeg je? Goede morgen. Wat vind je goed? Je weet dat je mij 's morgens op mijn gemak moet laten wakker worden.
- Opa:** (mompelt) Dat kan nog lang duren.
- Magda:** Ah, hij zit daar ook. Ik had hem nog niet opgemerkt. Wel, lust jij je boterham niet? Scheelt er iets aan? Of denk je dat ik hem zal nemen en opeten?
- Opa:** Wat heb ik vergeten?
- Theo:** Magda, mijn vader wil zeggen...
- Magda:** (onderbreekt) Hij heeft mij wel verstaan. Hij is doof indien het hem past. Maar bij mij lukt dat dus niet!

- Theo:** Magda, dat is een oude man.
- Magda:** Dat is juist. Maar dat hij hardhorig is, daar denk ik het mijne van!
- Theo:** Hardhorigheid zit in de familie.
- Magda:** O ja? Dus jij gaat op de duur ook zo worden? Dan ben ik te beklagen. Kijk meneertje betweter. Ik zal je eens iets vertellen terwijl je het nog kan horen. Je moet eens opletten wanneer er hier mensen over de vloer komen die niet weten dat hij hardhorig is, en ze vragen hem stillletjes of hij nog een glaasje wil, dan zegt hij steeds "ja". Ik neem dat "doof" zijn met een ganse kilo zout, in plaats van met een korreltje!
- Theo:** Maar schat, dat is toch normaal. Hij ziet de glazen vol schenken en hij knikt.
- Magda:** Ja, ik weet het wel, meneer kiest altijd partij voor zijn vader!
- Theo:** Maar schat...
- Magda:** Is het niet waar misschien? Je gelooft mij niet hé. Willen we eens de proef op de som nemen? (gaat naar opa toe en zegt gewoon) Je mag je boterham soppen!
- Opa:** Wat zeg je, ga je nu al stoppen? Heb je geen honger misschien?
- Magda:** Oh, met jullie valt niet te praten! Ik zal me nu maar aankleden en (tegen opa) zorg dat je boterham op is wanneer ik terug kom! (af naar rechts)
- Theo:** Pff, da dag begint goed.... 'k heb een brave vrouw, maar 's morgens is zij niet genietbaar. (tegen opa) Vlugg, eet je boterham op.

terwijl opa zijn boterham sopt, komen de twee dochters in kamerjas, half slapend, op en zetten zich aan de tafel

- Theo:** Oh, kijk daar eens, nog twee zombies.... ook een goede morgen!
- Kathy:** Dag pa, dag opa.
- Joyce:** Dag pa, dag opa.
- Opa:** Ja, met nootjes.
- Kathy & Joyce:** Met nootjes????
- Opa:** Jullie moeten niet kijken zoals twee koeien naar een trein. Jullie vragen mij of ik chocola moeten hebben, en ik antwoord, ja! Met nootjes!

- Kathy:** Maar wij zeggen gewoon: dag opa!
- Opa:** Opa? Waar halen jullie dat in feite vandaan? In mijn tijd sprak men van "pé" of... bompa...
- Theo:** Opa klinkt veel deftiger. En dat was het idee van Magda.
- Opa:** Hoe zit dan nu met die chocolade?
- Kathy:** (tot Joyce) Haal de chocolade eens in de keuken.
- Joyce:** Doe jij dat maar zelf, ik ben je dienstmeid niet!
- Kathy:** Maar ik heb je gisteren wel geholpen met je huiswerk!
- Joyce:** Natuurlijk! En waarom? Omdat je niets anders kon dan mij helpen. Daarom!
- Kathy:** Je hebt beloofd om te zwijgen!
- Theo:** Komt er nog wat van, of moet ik het zelf halen? Of willen jullie dat opa zelf naar de keuken moet? Hoe is dat toch mogelijk! Kom toch eens wat meer overeen met elkaar.
- Kathy:** Zij begint steeds weer.
- Joyce:** Nietes!
- Theo:** OK, OK. Het is al goed. Joyce, komaan, haal jij de chocolade maar! (Joyce protesteert) En niet van je neus maken of ik kijk in het vervolg naar mijn favoriete tv- programma in plaats van naar die onnozele soapserie!
- Joyce:** Dat is chantage!
- Theo:** Wat zei ik net?
- Joyce:** Ja, ja, ik heb het begrepen! (gaat naar de keuken, komt terug en toont tergend een stukje chocolade aan haar zuster)
- Kathy:** En ik?
- Joyce:** De rest ligt in de kast. Ik heb voor jou het deurtje open gelaten, dan moet jij het niet meer doen... luie Trien die je bent!
- Kathy:** Pa!
- Opa:** Joyce, nu is het genoeg! Als je wilt dat ik kom...

- Joyce:** (steekt haar tong uit naar haar zuster)
- Kathy:** Pa, ze begint weer!
- Theo:** Genoeg! En dat ik nu niemand meer hoor! Vijf minuten geleden was het hier veel stiller!
- Opa:** Maak er tien van!
- Theo:** Wat zeg je?
- Opa:** Tien minuten, wilde ik zeggen, ... tien minuten.
- Theo:** Ik geloof toch dat jij alleen maar hoort wanneer het je past.
- Opa:** Welke last?
- Theo:** Pa, alsjeblieft, niet beginnen, hé!
- Opa:** Jij pestte je zuster vroeger ook altijd!
- Theo:** (verlegen) Je moet dat niet zeggen terwijl je kleinkinderen er bij zijn...
- Joyce:** Komaan opa, vertel maar....
- Theo:** Tut, tut.... jullie ruimen hier op en wanneer jullie iets willen eten, dan doe je dat maar in de keuken. Het is niet omdat het vakantie is dat de tafel heel de morgen moet gedekt blijven! Neem eens aan dat er iemand op visite komt...
- Joyce:** Ja, men weet maar nooit, nietwaar Kathy?
- Kathy:** Joyce! Let op je woorden!
- Theo:** Is dat nog niet gedaan? (tot Katherine) En jij moet leren wat geduld te oefenen met je zuster! Ik ga nu eerst om mijn dagblad en (tot opa) ga jij je nu maar aankleden.
- Opa:** Ik zal geen komplot smeden! Waar zijn jouw gedachten nu?
- Theo:** (luid) Aankleden.... aankleden, niet smeden!
- Opa:** Niet zo luid roepen, jongen.... mijn oren kunnen daar niet tegen! Dat heb ik je al gezegd! (staat ondertussen op) en nu zal ik me gaan aankleden.... haal jij ondertussen maar het dagblad, zodat ik het kan lezen vooraleer dat jij het door elkaar husselt! (af naar rechts)
- Theo:** (schudt zijn hoofd en gaat af naar links)

- Kathy:** (tot Joyce) We zijn nu alleen, hé zus... en ik heb met jou nog een eitje te pellen!
- Joyce:** Ik zal wel zelf mijn eitje pellen.
- Kathy:** (gaat dreigend op haar af) Jij weet heel goed wat ik daaronder versta!
- Joyce:** Sta stil of ik roep! (Katherine komt steeds dichterbij) Pa! Pa!
- Kathy:** Dat helpt allemaal niet! Pa is om zijn dagblad en opa is doof!
- Joyce:** Blijf van mij! (begint rond de tafel te lopen, achterna gezeten door Katherine) Probeer mij maar eens te pakken te krijgen, stijve plank die je bent!
- Kathy:** Wat? Ik een stijve plank? (begint vlugger te lopen) Wacht tot ik je onder handen krijg... Het zal je beste dag niet wezen...
- Joyce:** Daarvoor zal je me eerst moeten kunnen te pakken krijgen, en dat zal je toch niet lukken!
- Kathy:** Neen? Dat zullen we dan wel eens zien!
- Joyce:** (roept) Stop! (beiden stoppen, ze staan elk aan een kant van de tafel)
- Kathy:** Wat nu weer?
- Joyce:** Ik ben de jongste, ik moet een voorsprong krijgen!
- Kathy:** Die zal ik je direct geven! (beiden beginnen weer te lopen)
- Joyce:** Wanneer je me durft aan te raken, zal ik het tegen mama zeggen dat je een lief hebt! Je zal dan niet meer buiten mogen!

terwijl ze verder lopen komt Magda, opgekleed, binnen

- Magda:** Wat is dat hier een lawaai! Ze kunnen jullie horen tot op het einde van de straat! (beiden stoppen met lopen en blijven hijgend staan) Waar zijn vader en opa? En hebben jullie nog niet gegeten? Zet maar alles weg, je hebt de kans gehad!
- Kathy:** Pa is om zijn dagblad en opa is bezig met zich aan te kleden. En het is aan Joyce om de tafel af te ruimen!
- Joyce:** Niet waar! Pa heeft gezegd dat we dat samen moesten doen!
- Magda:** Zullen jullie er nog aan beginnen, of wat? (meisjes doen het; tot Joyce) En waarom zou je zuster niet meer naar buiten mogen?

- Joyce:** (verlegen, kijkt naar haar zuster) Niet meer naar buiten mogen?.... Wel... euh....
- Kathy:** (dreigend) Waag het niet of je zal het beklagen!
- Joyce:** Beklagen? Niet wagen?
- Kathy:** Neen!
- Joyce:** (buigt en declameert)
*Mijn zuster Katherine
die lastige machine
heeft, hoe jong ze ook is
een liefje, knap en niet mis
Zijn naam is Michel
draagt een baard en een bril*
(uitdagend naar haar zuster) Ziezo, mademoiselle!
- Kathy:** Ma, zeg dat ze moet ophouden. Ze plaagt er mij reeds de ganse dag mee.
- Magda:** (onderdrukt een glimlach en "gemaakt" streng) Joyce, nu is het genoeg! Ga je wat oprissen en zorg dat je gekleed bent tegen dat je vader thuis is!
- Joyce:** (wijst naar haar zus) En zij?
- Magda:** Weg!
- Joyce:** (afgaand) Het is hier altijd het zelfde liedje. Ik ben hier altijd de zondebok... en jij geeft de voorkeur aan Kathy!
- Magda:** (gaat naar Katherine) Kom kind, zit neer en vertel het mij maar eens. (beiden zitten aan tafel)
- Kathy:** Hij heet Michel... en draagt helemaal geen bril... ik wij kennen elkaar al een tijdje... en laatst heeft Joyce ons samen gezien....
- Magda:** Jullie lopen toch in geen zak... en dan?
- Kathy:** Ik dacht dat jullie dat niet goed zouden vinden... en Joyce heeft mij sedertdien onder druk gezet...
- Magda:** Was het om die reden dat jij haar moest helpen met haar huistaken?
- Kathy:** Ja...
- Magda:** Maar kindje... wij zijn toch ook jong geweest.... en is het waar? Is hij zo knap?

- Kathy:** (vlug) Ja, hoor.... en hij heeft zulke mooie ogen....
- Magda:** Ik heb een idee... we zullen je zuster eens voor schut zetten.... en papa ook!
- Kathy:** Waarom papa ook?
- Magda:** Omdat hij ook nog wat van die ouderwetse gedachten heeft.
- Kathy:** Wat zullen we doen, ma?
- Magda:** We zullen de stier bij de horens nemen. Jij brengt die jongen naar huis om hem aan ons voor te stellen!
- Kathy:** (omhelst Magda) Oh, ma... je bent een engel... Joyce zal lelijk op haar neus kijken (lacht) Ja, mijn wraak zal zoet zijn! (staat op en gaat naar de telefoon)
- Magda:** Wat doe je?
- Kathy:** Michel het goede nieuws melden!
- Magda:** Waar brandt het?
- Kathy:** Maar ma, je hebt zelf gezegd dat we de stier bij de horens moesten nemen... dus... hoe vlugger dat we hem nemen...
- Magda:** Het is goed... bel maar. (staat op en begint op te ruimen, gaat bijgevolg een paar keer naar de keuken; Katherine telefoneert)
- Kathy:** Hallo, Michel? ... Ik ben het... ja, Katherine..... of zijn er nog anderen die naar jou bellen met "ik ben het"? Zeg schat, je mag al bij mij binnenkomen.... Wat zeg je?.... Je hebt het verkeerd voor.... bij mij thuis, bedoel ik.... Ja, ze zijn akkoord.... het is te zeggen... mijn vader weet voorlopig nog nergens van, maar dat zal niet lang meer duren..... Ja?.... In orde dan! Dag schat! (een paar kusjes door de telefoon en legt dan hoorn neer)
- Magda:** (lachend) Je moet oppassen dat die jongen aan de andere kant niet nat wordt. Maar tussen haakjes... studeert hij nog?
- Kathy:** Hij is al afgestudeerd... hij is 23 jaar en woont alleen.
- Magda:** (aarzelt) Ah... zo... en ben je al... ik bedoel... bij hem thuis... geweest?
- Kathy:** Ma! Natuurlijk! We leven toch niet meer in de middeleeuwen! Of bij hem thuis, of hier... of op straat.... dat blijft toch hetzelfde!

- Magda:** Zo! Bij ons was er nog een verschil hoor... en jij moet mij toch niet vertellen dat de living gelijk is aan de straat.
- Kathy:** Maar neen, ma. Je weet heel goed wat ik daarmee wil zeggen.
- Magda:** Wat ik mij dan ook afvraag, is...
- Theo:** (komt ondertussen op met krant opgevouwen in de hand) waar dat we naar toe gaan... je moet eens kijken... terug een bankoverval... 10 miljoen hebben ze weer buitgemaakt... en dan maar zeggen dat er geen geld meer is... Wij, die ons brood uit de mond sparen om toch nog een beetje geld opzij te leggen als appeltje voor de dorst... En die heerschappen stappen zomaar een bank binnen en in één twee drie staan ze buiten met 10 miljoen... en wanneer wij een lening willen aangaan, dan duurt dat ongelofelijk lang... het is een echte schande!
- Magda:** Maar manlief, windt je toch zo niet op.... toch niet voor zulke zaken... er zijn veel meer andere dingen die ons wel aanbelangen...
- Theo:** Ik wind mij niet op, trouwens... (zit indertussen neer zonder een oog van zijn dagblad te slaan) ...zolang de wereld niet vergaat...
- Magda:** Onze Katherine heeft een vriendje...
- Theo:** zullen ze me niet vlug van mijn stoel krijgen... (spring op; luid) Ze heeft.... wat?
- Kathy:** De wereld vergaat!
- Theo:** Een ... vriendje... een jongen?
- Magda:** Theophile, ik weet dat er de dag van tegenwoordig veel rare kwasten rondlopen, maar onze dochter is nog altijd normaal! Natuurlijk is dat vriendje een jongen! Wat dacht je wel? Zit maar vlug neer want de wereld vergaat nog niet!
- Theo:** Ik zou niet meér verschoten hebben!
- Kathy:** Maar papa toch... hij heeft dezelfde ouderdom als jij....
- Theo:** Wat...? Zo'n oude bok? Ben je nu helemaal bedonderd?
- Magda:** Ik ben blij dat je dat van jezelf zegt... maar je laat haar niet uitspreken... Ze bedoelt dat hij dezelfde ouderdom heeft als toen jij het met mij aangemaakt hebt!
- Theo:** Dat is dan zeker geen referentie!
- Magda:** Theo, let op je woorden!